

Leni Broersma (1914- 1994)

2045

- *Stenotypiste.*
- *Doet samen met Jacoba de centrale administratie en codificering bij Groep 2000.*

Leni Broersma (Amsterdam, 1914) kan goed leren en mag na de lagere school naar de HBS. Daarna krijgt ze een baan als stenotypiste op het secretariaat van een import- en exportbedrijf in het hart van haar geboorteplaats. Ze zit vol levenslust, leest veel (ook in het Frans, Duits en Engels), speelt piano, bezoekt musea, theaters en concerten, kortom: ze leidt een bloeiend sociaal en cultureel leven. In het begin verandert er voor haar niet veel door de oorlog; het is vooral hinderlijk. Wel wordt het geleidelijk rustiger op kantoor omdat er minder werk is. Als ze zich verlooft met Jan Kranenburg en hij negen dagen later wordt opgepakt, verandert de bezetting voor haar van karakter. Jan wordt naar Duitsland afgevoerd en als ook een Joodse vriendin moet onderduiken, raakt Leni actief betrokken bij de hulp aan Joodse onderduikers via de Vrije Kunstenaars kring en Groep 2000.

De hongerwinter van 1944 wordt voor haar extra zwaar als haar rodekruis-pakketten voor Jan onbestelbaar terugkomen. Ze vreest dat hij is omgekomen. Na 5 mei blijft haar onzekerheid nog maandenlang bestaan: pas eind juli '45 blijkt hij nog in leven.

Leni en Jan trouwen met elkaar en gaan naar het buitenland. Ascetisch, ! exibel en zelfstandig als ze is, zijn vervolgens hun pioniersjaren op Borneo en Java voor haar niet moeilijk. Ze valt er een beetje uit de toon: „Ik dans niet, ik drink niet, ik rook niet, ik vloek niet.” Maar het is een onbedreigd bestaan.

Dat is begin jaren zestig niet langer het geval. Door zijn onverwerkte oorlogstrauma's stort Jan in en valt hij uit als kostwinner. Het gezin met 5 kinderen komt onder zeer zware druk te staan. Trouw aan zichzelf en haar keuze voor man en kinderen neemt Leni er een baan bij tot de , nanciële problemen achter de rug zijn. Zo draagt zij ook haar gezin door hun crisisjaren.

In deze periode krijgt ze, na het overlijden van Jacoba, de Groep 2000-ring aangeboden. Dit aanbod slaat ze onder dankzegging af, ook omdat ze bang is dat het Jans problemen zal verergeren. En zij heeft ook geen behoefte aan eer: ze deed gewoon haar plicht.

Deze sterke vrouw van weinig woorden, die zeer raak en geestig uit de hoek kon komen, overlijdt in 1994 temidden van al haar kinderen.

Jan Kranenburg (zoon)